

и Бохотъ, по пѣтя за Ловечъ и задъ гребенитѣ, прѣзъ които минава този пѣтъ, отряди, състоящи се понѣкога отъ 5 до 10 баталиона, а понѣкога отъ 10 до 15, съ единъ или два кавалерийски полка. Тѣзи движения се съгледаха отъ източния и южния фронтове и тозъ часъ се доложи за тѣхъ на мюшира, който поднови заповѣдитѣ си да се удвои бдителността, за да се избѣгне нѣкоя изненада.

Войскитѣ, що заемаха позициитѣ въ селата Горни и Долни Джбникъ, бѣха твърдѣ много изложени на неприятелскитѣ атаки. За това часовитѣ наблюдатели, които бѣха поставени въ укрѣплението на Юнузъ бея и въ прѣдмостното укрѣпление, бѣха получили заповѣдь да наблюдаватъ особено нея страна.

На 23 и 24 ок-ври забѣлѣжиха въ това направление признаци на едно ожесточено сражение, което трая, дѣйствително, два деня и една нощъ. Това сражение отдадоха на пристигането на нѣкой обозъ и на войски за подкрѣпление, или пъкъ на нѣкоя атака върху войскитѣ, находящи се въ Горни Джбникъ. Трѣбваше, както въ единия, така и въ другия случай да се испрати помощъ отъ Плѣвенъ. Отъ два дни насамъ обаче неприятеля бомбардираше безъ почивка турскитѣ позиции съ извънрѣдна сила и бѣ завзелъ изново търнескитѣ хълмове. Въ такова положе-